

[Indenrigsministeren]

forudsat uændret, dog således, at når det drejer sig om sager, hvor der efter de nye regler (1992) i udlændingeloven er givet tilladelse til familiesammenføring, vil det desuden have betydning for afgørelsen, om garanten overholder eller burde overholde sin pligt til at forsørge udlændingen.

Med ændringen af udlændingeloven i 1992 er der således skabt hjemmel til, at der ved udlændinges ansøgning om opholdstilladelse kan – og i visse tilfælde skal – stilles krav om, at den herboende ikke bare påtager sig forsørgelsen, men også godtgør at være i stand hertil. De nærmere regler fremgår af udlændingelovens § 9. Ændringen medfører endvidere, at kommunalbestyrelsen efter udlændingelovens § 9, stk. 5, kan pålægge garanten at yde betaling for hjælpen, hvis der senere ydes ansøgeren hjælp efter lov om social bistand. Betalingen kan inddrives hos garanten efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter.

Kommunalbestyrelsens opgaver i forbindelse med familiesammenføringssager er uddybet i Socialministeriets vejledning nr. 138.

Af vejledningens pkt. 11 fremgår endvidere, at adgangen til at kræve betaling hos garanten medfører, at der ikke længere er behov for, at Socialministeriet dispenserer fra garantierklæringer. Dette gælder dog kun sager, hvor ansøgningen om opholdstilladelse er indgivet efter den 27. juni 1992, jf. nærmere svaret på spørgsmål 372 fra Retsudvalget (Alm. del – bilag 801).

I vejledningens pkt. 12 anføres, at hvis der i disse tilfælde ydes en familiesammenført vedvarende hjælp til forsørgelse, det vil sige, at hjælpen har varet eller skønnes at vare et år eller længere, og har ansøgeren boet her i landet med henblik på varigt ophold i mindre end 3 år, skal kommunalbestyrelsen indberette sagen til Socialministeriet med henblik på, at der kan blive taget stilling til, om den pågældende skal hjemsendes efter bistandslovens § 4.

Efter Socialministeriets opfattelse er der således med de ændrede regler skabt forbedrede muligheder for at sikre, at garantierne lever op til de afgivne garantier. Desuden sikrer kravet om indberetning, jf. bistandslovens § 4, at der i tilfælde, hvor der uanset garantierklæringen må ydes vedvarende hjælp efter bistandsloven, bliver taget stilling til, om de pågældende skal hjemsendes.«

Der henvises i øvrigt til indenrigsministerens besvarelse af spørgsmål nr. 372 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del – bilag 801).

Det bemærkes tillige, at spørgsmålet om familiesammenføring og de hertil knyttede regler indgår i Byudvalgets arbejde.

Ad spm. nr. S 1284

Fra indenrigsministeren er modtaget supplerende svar på et af medlem af Folketinget Helge Adam Møller (KF) stillet spørgsmål.

Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1992-93, forhandlingerne sp. 12561, var sålydende:

Til *indenrigsministeren* (3/8 93) af:

Helge Adam Møller (KF):

»Hvad vil ministeren gøre for at ældre, som er kommet til Danmark under forudsætning af, at deres børn ville og kunne forsørge dem, sendes tilbage til deres hjemland, hvis børnene ikke lever op til deres garantierklæringer?«

(Besvaret sammen med spm. nr. S 1283).

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 1:

Forespørgsel til statsministeren, indenrigsministeren, socialministeren og undervisningsministeren [om regeringens aktuelle og fremtidige flygtninge- og indvandrerpolitik].

Af Pia Kjærsgaard (FP) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 6/10 93).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 2:

Forespørgsel til statsministeren [om den accelererende økonomiske krise på Færøerne].

Af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 6/10 93).